

Slovo ředitele HBZS Ostrava

Vážené kolegové, báňští záchranáři,

od roku 2010 mám každoročně příjemnou povinnost všechny Vás pozdravit v novém roce, tentokrát již v roce 2024 a ohlédnout se za uplynulým rokem 2023. Tak, jak asi většina z Vás si bilancuje minulý rok a je v očekávání letošního roku, pokusím se nyní velice krátce zbilancovat rok 2023 z pohledu dění na HBZS v Ostravě a nastínit další předpokládaný vývoj.

Je zcela jasné, že minulost, současnost i budoucnost báňského záchranářství byla, je a bude vždy ovlivněna jednoznačně těžbou uhlí. V současné době je naše činnost a budoucnost svázána s posledním provozovaným dolem, a to Dolem ČSM ve Stonavě. Prognózy tipující ukončení těžby na Dole ČSM v průběhu roku 2025 vycházejí ze znalostí dané situace a jsou s nejvyšší pravděpodobností správné. Jak dlouho pak bude probíhat likvidace Dolu ČSM, co všechno to bude zahrnovat, je již zpracováno a právě HBZS v Ostravě by měla mít velký podíl na těchto uzavírkách.

O ukončení, případně pokračování těžby se hovoří, píše a diskutuje hodně dlouho, což pro mě, který pracuje v hornictví již od roku 1982, jsou názory některých rádob odborníků přinejmenším úsměvné. A jsou to právě naše zkušenosti, díky kterým můžeme tvrdit, že my jsme na ukončení černouhelného hornictví připraveni.

Již v roce 2021 byla zpracována a odsouhlasena MPO a ČBÚ finální koncepce BZS v České republice, kde jsou postupně stanoveny kroky transformace BZS navazující na útlum hornictví. Je to řada technickoorganizačních opatření, týkajících se změn od držení pohotovosti po změnu charakteru prací zajišťujících záchranáři HBZS v Ostravě.

Důležitým krokem v roce 2023

bylo rozhodně začlenění ZBZS Libušín a ZBZS Odolov do organizační struktury HBZS v Ostravě. Posílením o tyto dvě ZBZS jsme rozšířili možnost působení ostravské HBZS prakticky na celou ČR, a to nejen pro hornickou činnost, ale i činnost prováděnou hornickým způsobem. Je toho hodně, co bych Vám rád sdělil, ale zbytečně bych popisoval, co všechno chceme udělat, splnit. Podstatné je, co skutečně uděláme a není zvykem báňských záchranářů slibovat, ale pracovat tak, aby byl vždy hrdý na svoji profesi báňského záchranáře.

A pokud bych si mohl něco přát, tak ať se setkáváme raději na akcích, kde prezentujeme naši činnost a profesi, jako je Den otevřených dveří, Den horníků, Den NATO. Těchto akcí se každoročně jako HBZS Ostrava účastníme, a zcela jistě se na nich budeme prezentovat i letos. Pokud budeme zasahovat při mimořádných situacích, ať je vždy zvládneme a všichni se vrátíme v pohodě ke svým rodinám. Závěrem ještě jedno poděkování všem zaměstnancům HBZS v Ostravě, ZBZS Libušín i ZBZS Odolov za dosažené výsledky v roce 2023. Děkuji také našim partnerům za spolupráci a nám všem, a to nejen těm, kteří pracují v hornictví, ale i všem čtenářům našeho Záchranáře, hlavně zdraví, pohodu a velký kus hornického, záchranářského, ale i osobního štěstí.

Zdař Bůh!

Činnost HBZS Ostrava ve čtvrtém čtvrtletí roku 2023

V období od 1. ledna 2023 až 31. prosince 2023 bylo v rámci pohotovostní služby celkem 140 výjezdů.

Lékařský výjezd vyjížděl k úrazům a náhlým onemocněním celkem 112krát. Důlní výjezd zasahoval 1krát na Dole ČSM-Jih, kde se jednalo o důlní otřes v porubu 401 206/1 a 27 důlních výjezdů bylo označeno jako „storno“, kdy po geomechanickém jevu s energií větší než 10^5 J inspekční služba daného závodu nepožaduje fárání pohotovostních jednotek.

Hlavní pracovní činnosti záchranářů HBZS Ostrava dle zpracovaného harmonogramu technického plánu likvidace (TPL), v souladu se zpracovanými projekty a technologickými postupy schválenými závodním dolu, byly práce na výstavbě uzavíracích hrází na lokalitě DARKOV a na lokalitě ČSA, kde bylo celkem odpracováno 490 směn v daném kvartálu.

23. října 2023 v prostorech státního podniku DIAMO, odštěpného závodu HBZS v Ostravě, se konalo školení první pomoci zastoupené firmou „Life Support“. Letos to bylo poprvé, kdy se společně zúčastnili kurzu záchranáři ze dvou závodů, a to báňští záchranáři ze ZBZS ODRA a Hlavní báňské záchranné stanice Ostrava. Kurz KPR/AED (angl. BLS/AED provider) rozšiřuje znalosti a dovednosti lektorů, pedagogů, trenérů, nebo zdravotnických hlídek v KPR (kardiopulmonální resuscitace), kdy je nutno překonat čas před příjezdem zdravotnické záchranné služby. Tento kurz je certifikovaný Evropskou resuscitační radou a potvrzení o absolvování má celoevropskou platnost. Dle slov profesionálních lektorů, Mgr. Jana Bradny (ředitel firmy Life Support) a Mgr. Radima Holka, prokázali opět báňští záchranáři vysokou úroveň připravenosti a profesionalitu v poskytování první pomoci spojenou s resuscitací a práci s AED (automatizovaný externí defibrilátor). Prioritou vedení hlavní báňské záchranné stanice je neustálé profesionální vzdělávání odbornosti báňských záchranářů jak v po-

tápění, lezení, tak hlavně v poskytování první pomoci. Mottem báňských záchranářů je „těžko na cvičišti – lehký na bojišti“ (hard on the training ground – easy on the battlefield).

Ve dnech 13.–24. listopadu 2023 proběhlo na Hlavní báňské záchranné stanici Ostrava školení instruktorů prací ve výškách, zastoupené firmou CRAA – Česká asociace pro aktivity a práce ve výškách, z.s., a CRAA – Ústav bezpečnosti práce ve výškách, z.ú. (Czech Rope Access Association), kterého se zúčastnilo pět profesionálních členů HBZS Ostrava. Vzhledem k neustálé potřebě zvyšování teoretické a praktické odbornosti v „lezectví“ se vedení Hlavní báňské záchranné stanice Ostrava rozhodlo uspořádat instruktorské školení pro současné školitele báňských záchranářů v lezectví. Všech pět nominovaných báňských záchranářů získalo po čtrnáctidenním náročném výcviku „Pověření Instruktora prací ve výškách“, kdy úspěšně absolvovali školení a ověření znalostí před tříčlennou zkušební komisí, na jejichž základě byli pověřeni k provádění školení, praktického výcviku a ověřování znalosti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve výškách a nad volnou hloubkou, použití OOP, průmyslového lezectví, báňských záchranářů lezců a školitelů báňských záchranářů lezců, dále pak systémů zadržovacích, pracovních polohovacích, systému zachycení pádu, systémů lanového přístupu a záchranných systémů.

V době od 20. listopadu do 1. prosince (80 vyučovacích hodin) proběhl na HBZS Ostrava kurz nových záchranářů, který je určen k získání kvalifikace „báňský záchranář“ podle požadavků ustanovení § 18 vyhlášky o BZS. Bylo vyškoleno a po závěrečných zkouškách zařazeno do záchranářského pracovního života 12 nových báňských záchranářů. Z toho: ZBZS Důl ČSM - 7 záchranářů, DIAMO, s.p., ZBZS Darkov - 1 záchranář a ZBZS Hamr - 4 záchranáři.

Zpracovalo: oddělení VVaT HBZS Ostrava

Školení instruktorů prací ve výškách

Školení první pomoci, nácvik kardiopulmonální resuscitace – KPR

111. výročí záchranné stanice v Orlové-Lazy

Nařízením Báňského hejtmanství ve Vídni čj. 692 ze dne 6. dubna 1897 bylo stanoveno zřídit na každém dole ostravsko-karvinského revíru v blízkosti jámy pro sjezd mužstva záchranné stanice. Toto datum lze považovat za den oficiálního vzniku organizované „Báňské záchranné služby“ v našich zemích a také v celém tehdejší Rakousko-Uhersku.

Dalším nařízením Báňského hejtmanství ve Vídni čj. 3228/1905 z roku 1905 byla stanovena povinnost vybavit dýchacími přístroji narážeče na těžebních patrech a horníky určené k výkonu záchranné služby

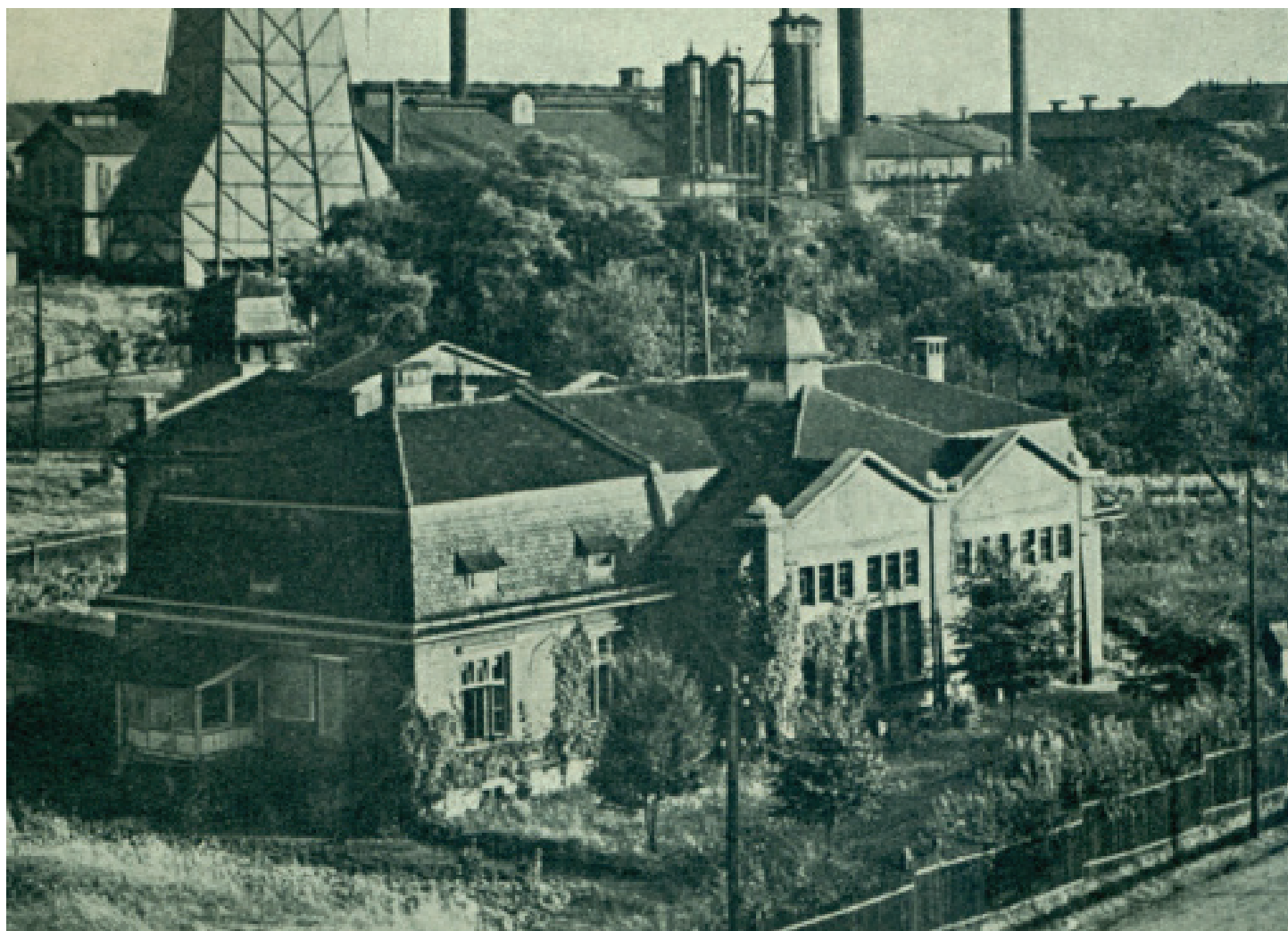

Kurz záchrannářů OBZS Lazy 1970

podrobit lékařským prohlídkám. Toto nařízení rovněž doporučilo sdružovat záchranné sbory jednotlivých dolů. Byl to první podnět k vytváření báňských záchranných stanic vyšších typů.

První Ústřední záchranná stanice vznikla na základě nařízení c. k. Báňského hejtmanství dne 8. ledna 1907 na Dole Jan v Libušíně u Kladna, založila ji Pražsko-železářská společnost. Byla to pravděpodobně první profesionální stanice báňské záchranné služby na tehdejší českém území. V ostravsko-karvinském revíru byla roku 1908 zřízena ÚZS na dole Karolína v Ostravě a již 13. června téhož roku tam proběhlo první cvičení. Následovala zřízení ÚZS v OKD na Dole Zárubek v roce 1911, která byla dne 1. 11. 1946 zrušena. V roce 1912 došlo k vybudování dvou ÚZS v OKR, a to na Dole Trojice pro doly ve a hraběte Wilczeka (zrušena v roce 1939) a v Orlové-Lazy pro doly ve východní části revíru.

Tato stanice byla vystavěna roku 1912 u zastávky Lazy Ostravsko – karvinské elektrické dráhy na křižovatce cest Doubrava – Suchá a Petřvald – Karviná. Stanice se skládala ze dvou budov, z nichž jedna byla přednášková síň, síň pro přístroje, cvičební prostory, umývárna a byt pro dozírajícího mechanika. Cvičební místnost (polygon) byla rozdělena na několik oddílů, kde se

ÚZS Orlová-Lazy

Výcvik báňských záchranářů na OBZS Orlová-Lazy, před původní mechanickou dílnou.

záchranáři mohli pohybovat ve snížené viditelnosti. Byla tam i hlavní třída s kolejemi i vozem naplněným kamenem ze závalu. Bylo tam vybudované lezní oddělení jako v rubání a šachtice vystrojena žebříky. K ověření fyzické připravenosti se používala dvě závaží o hmotnosti 15 a 25 kg, které se zvedalo v dýchacích přístrojích.

Organizační řád pro ÚZS Orlová-Lazy byl schválený dne 18.4.1914 a byl po mnoho let vzorem pro mnohé další báňské záchranné stanice u nás i v zahraničí. Na stanici v Orlové-Lazích tvořily týdenní výjezdovou pohotovost prvního sledu dvě čety záchranářů z důlních závodů vedené záchranáři z povolání. Dalšími členy výjezdové jednotky byl mechanik – řidič, mechanik dýchacích přístrojů a technik – záchranář z důlního závodu. Jednotku druhého sledu tvořila četa záchranářů ze závodu s instruktorem HBZS. Vedoucím ÚZS byl vždy provozní inženýr některé z jam společnosti Orlová-Lazy. Pod ÚZS v Lazích spadalo celkem 17 závodů východního revíru. Každý ze závodu měl dobře vybudovanou závodní záchrannou stanici. V roce 1924 byla stanice vybavena 15 přístroji Dräger model 1924, deseti přístroji model 1910/11, třemi přístroji Audos M.R. a dvěma dýchacími přístroji Inhabad, 40 elektrickými lampami, jedním pulmotorem, jedním oživovacím přístrojem Inhabad, jedním přenosným polním telefonem, 50 m větrného plátna a 200 m hadic. Za doby německé okupace byla přeměněna ÚZS na Okresní záchrannou stanici v Bytomi. Po osvobození byla ÚZS v Lazích znovu zřízena v původní formě dle platného organizačního řádu, o jehož většinou formální změny bylo u Báňského hejtmanství požádáno dne 2.8.1945. Během německé okupace držela stanice stále stálou pohotovost, jako dýchací pracovní přístroje používali v počtu 12 přístrojů Dräger 160 A, nebo Auer MR2, pouze jáma Jindřich (Larich) měla 7 dýchacích přístrojů (ale menší počet pracujících). Roku 1947 se z ní stává ÚBZS (ústřední báňská záchranná stanice) a od roku 1961 již nese název OBZS (obvodní báňská záchranná stanice) Orlová-Lazy. Od roku 1965 byla stanice jako samostatná zrušena a stala se součástí HBZS Ostrava.

Stanice v Lazích měla jako první v Rakousko-Uhersku vypracován šestidenní program kurzu nováčků záchranářů, včetně lékařské prohlídky a závěrečné zkoušky. Mezi povinnosti telefonisty ředitelství Orlová-Lazy bylo i zajištění koní pro „výjezdové vozidlo“ v případě požadavku sousedních dolů o pomoc. Jako jeden z prvních správců ÚZS Orlová-Lazy byl jmenován Ing. Dr. mont. Josef Bialek, který v roce 1927 zkonstruoval sebezáchranný regenerační přístroj s tlakovým kyslíkem, který byl schválen pro užívání v dolech Báňským hejtmanstvím v Brně výnosem č. 3154 ze dne 15.5.1928. Přístroj byl vyroben, ale k důlním pracovníkům se nikdy nedostal.

Na pohotovostní stanici HBZS Ostrava v Orlové-Lazích byl dán roku 1966 do provozu nový „výjezdový autobus“ v červené reflexní barvě s bílou maskou. Ten byl zrekonstruován podle návrhu HBZS Ostrava z dvoudvéřového autobusu Škoda 706 RTO. Autobus byl již vybaven moderním rotačním výstražným majákem. Pohotovostní sbor v Radvanicích Hlavní báňské záchranné stanice měl již od roku 1965 výjezdové vozidlo Š 706 RTO-KAR.

Mezi nejtěžší zásahy báňských záchranářů z OBZS Orlová-Lazy můžeme vzpomenout na zásah při výbuchu metanu na Nové Jámě (Důl Lazy) v roce 1919, výbuch na Dole Gabriela v roce 1924, výbuch na Dole Doubrava v roce 1949, důlní požár na Dole Antonín Zápotocký v roce 1951, důlní požár na Dole Dukla v roce 1961 (108 obětí), zával 6 horníků na Dole Žofie v roce 1967, výbuch metanu na Dole Paskov v roce 1970, důlní otřes na Dole Doubrava v roce 1974.

Je to nespočet zásahů při likvidaci důlních nehod v ostravsko-karvinském revíru, kdy museli „profesionálové“ z OBZS Orlová-Lazy prokázat své umění a poslati báňského záchranáře.

Dne 22.května roku 1979 se pohotovostní jednotky z prostor v Orlové-Lazích a z prostor VVUÚ v Ostravě-Radvanicích přestěhovali do nových objektů v Ostravě-Radvanicích na Lihovarské ulici, kde sídlí doposud.

Objekty bývalé ÚZS, a později OBZS v Orlové-Lazích tak po 67 letech přestaly sloužit báňským záchranářům.

Tak skončila jedna „éra“ ÚZS a OBZS Orlová-Lazy.

OBZS Orlová-Lazy

Šulej Jan, specialista VVaT, o.z. HBZS Ostrava
Fotografie: Karel Ryba, archiv HBZS Ostrava

Závažná komplikace důlních úrazů – šok

Šok není psychickou reakcí na dramatickou situaci, ale náhlý, život ohrožující stav. Porucha perfuze tkání, která může vést k orgánovým změnám, jehož příčinou je nepoměr mezi potřebou a dodávkou kyslíku tkáním. Úrazový (hemoragicko-traumatický) šok patří spolu s popáleninovým šokem do skupiny šoků hypovolemických, obecně charakterizovaných ztrátou krve, nebo její části (plazmy) z krevního řečiště, a to jak vně organismu, tak i do tělesných dutin nebo mezi orgánových prostor. Rozvoj šokových stavů, následujících po úraze, můžeme v dolech nejčastěji předpokládat při vysokoenergetických poraněních. Typicky v souvislosti s událostmi jako jsou závaly, geomechanické ořesy, pády z výšky a nehody při dopravě těžkých nebo nadrozměrných břemen.

Podle dynamiky patofyziologických změn dělíme šok do 3 stadií:

➤ Fáze kompenzace: organismus postiženého má snahu kompenzovat ztrátu životně důležité tekutiny především centralizací oběhu, to znamená, že preferuje prokrvení mozku a srdce na úkor ostatních vnitřních orgánů, svalů a kůže. V této fázi je postižený bledý, neklidný s pocity žízně, má vlhkou studenou pokožku, tlak krve je zde ještě kompenzován nebo mírně snížený, vzroste tepová frekvence.

➤ Fáze dekompenzace: pokud nedojde k okamžité léčbě, organismus ztrácí své kompenzační schopnosti, krevní oběh je již decentralizovaný. Výrazný pokles tlaku znemožní účinné prokrvení orgánů, následkem je metabolický a energetický rozvrat organismu. V této fázi má postižený šedou až mramorovou pokožku, studené periferie, tep zvýšený nad 120/min, zrychlený povrchový dech. Postižený je apatický, později až ztráta vědomí.

➤ Fáze ireverzibilní (nezvratná): jedná se o prohloubení fáze dekompenzace, kdy metabolické možnosti buněk jsou již zcela vyčerpány, dochází k jejich smrti, postupně selhávají celé orgánové soustavy a vše směřuje k nezvratné smrti postiženého.

Léčba šoku:

Cílem je znovuoživení do-

dávky kyslíku do tkání. Z pohledu laické 1. pomoci šok neléčíme, ale odvracíme. Jde především o odstranění příčiny šoku: v první řadě stavění krvácení, přivolání odborné pomoci, vyproštění (pouze pokud bezprostředně hrozí další nebezpečí a jsme toho bezpečně schopni), fixace zlomenin, předměty uvízlé v ráně neodstraňujeme, dále se řídíme pravidlem 5 T:

- Tekutiny – nepodáváme, a to ani jídlo, můžeme svažit rty.
- Teplo – nejde jen o komfort pacienta, podchlazení negativně ovlivňuje srážlivost krve.
- Tišení bolesti – zde se jedná především o úlevovou polohu, fixaci zlomenin.
- Transport – pokud je místo události snadno dostupné, netransportujeme, v ostatních případech dle konkrétní situace, a po domluvě s dispečerem, popř. zasahující jednotkou.
- Ticho – dle možnosti. Důležité nejen pro postiženého. Záchránce musí sledovat vitální funkce zraněného a komunikovat s ním, uklidňovat.

Úkolem odborné pomoci je objemová resuscitace, farmakologická podpora oběhu, přístrojová podpora orgánových funkcí a co nejrychlejší transport do cílového zdravotnického zařízení. Pokud to situace dovolí, preferujeme součinnost s leteckou záchrannou službou, která disponuje od roku 2022 možností podání plné krve již v přednemocniční fázi (Moravskoslezský a Královéhradecký kraj). Tato metoda prokazatelně zvyšuje šanci na přežití těžkého zranění s velkou krevní ztrátou.

Petr Hanzelka,
velitel pohotovostního oddílu

Za Jiřím Skoumalem

V sobotu 25. listopadu 2023 odešel do záchranářského nebe dlouholetý zaměstnanec Hlavní báňské záchrané stanice v Ostravě, Jiří Skoumal, který celý svůj profesní život zasvětil hornictví a báňskému záchranářství.

Narodil se v Klopíně u Mohelnice 28. března 1944 a

krátce po vyučení zámečnickem nastoupil v roce 1963 na důl Zárubek nejdříve do strojního revíru a později začal pracovat v rubání. Báňským záchranářem se stal v roce 1970. O tři roky později přestoupil jako záchranář z povolání na Hlavní báňskou záchranou stanici, kde se postupně vypracoval přes funkci četaře, specializaci zdravotníka, lezce, potápěče až na pozici velitele oddílu. V roce 1982 úspěšně ukončil studium v oboru hlubinné dobývání uhelných ložisek v elokované tří-

dě ostravské hornické průmyslovky na HBZS, což mu umožnilo, aby mohl být od 1. prosince 1986 převedený na důl Bezruč a jmenován vedoucím ZBZS. Po skončení těžby na dole Bezruč pracoval jako vedoucí ZBZS na dole Jeremenko. V září 1992 se vrátil na HBZS do útvaru výchovy a výcviku, kde předával svoje bohaté záchranářské zkušenosti novým záchranářům a později ještě několik roků pracoval jako vedoucí dispečer. Ani po skončení práce na dispečinku HBZS nezapomněl a prováděl návštěvníky v expozici báňského záchranářství v Hornickém muzeu v Lanškrouně.

Během své záchranářské činnosti prošel mnoha těžkými záchranářskými zásahy a za svůj příkladný a obětavý přístup byl několikrát vyznamenán záchranářským odznakem Vzorný záchranář a při příležitosti životního jubilea 75 let mu bylo uděleno jako ocenění jeho zásluh a přínosu pro báňskou záchranou službu nejvyšší záchranářské vyznamenání zlatý Záchranářský záslužný kříž.

Odešel skromný kamarád, který byl připravený kdykoliv obětavě pomoci a poradit.

Čest jeho památce vzdávají posledním „Zdař bůh“ kolegové, spolupracovníci, kamarádi – báňští záchranáři.

Vladislav Gomola – 12. 4. 1955 – 23. 11. 2023

S hlubokým zármutkem sdělujeme, že dne 23. 11. 2023 odešel po krátké těžké nemoci do záchranářského nebe náš skvělý kolega, kamarád, Vladimír Gomola, u všech vždy známý pod jménem Vladěk, Vladuš.

Vladek se narodil v Českém Těšíně 12. 4. 1955. Po

absolvování základní školy v Horních Bludovicích se v roce 1973 vyučil elektromechanikem v tehdejších OKR, Báňských strojárnách Ostrava. Poté nastoupil na Důl J. Fučík v Petřvaldě, aby se v roce 1983 vyučil horníkem mechanizovaných pracovišť. Pracoval v mnoha důlních profesích, ale hlavně v prorážkových kolektivech. V roce 1978 absolvoval na HBZS Ostrava kurz báňského záchranáře, posléze byl přijat na Dole J. Fučík do stálého sboru ZBZS. Od 1. 1. 1985 se stal báňským záchranářem z povolání na HBZS Ostrava-Radvanice. V roce 1988 ukončil dálkové studium

hornické průmyslovky maturitou. Na HBZS působil do 30. 4. 2020, tzn. dlouhých 35 let.

Profesně působil na pozicích báňský záchranář, četař lékařských a důlních výjezdů, potápěč, zástupce vedoucího oddílu potápěčů, mechanik-řidič výjezdových vozidel, zástupce velitele pohotovosti. Dlouhá léta pracoval jako úsekový mechanik – správa budov a těžká mechanika. Velkou měrou se zasloužil o vybudování a údržbu záchranářské expozice v Hornickém muzeu na Lanškrouně.

Jako báňský záchranář se zúčastnil mnoha akcí při záchraně životů a majetku po důlních haváriích, jiných mimořádných událostech v podmínkách integrovaného záchranářského systému.

Za tuto činnost byl v roce 1988 oceněn resortním vyznamenáním III. stupně „Vzorný záchranář“, v roce 1997 bronzovým Záslužným záchranářským křížem a v roce 2017 zlatým ZZK.

Vždy sobě vlastní pracovitostí, vytrvalostí, neskonaleou urputností byl svému okolí vzorem, kamarádem a kolegou. Byl rádcem ve věcech technických i lidských. Byl příkladem pro nastupující generaci báňských záchranářů.

Vladku budeš nám chybět. Nezapomeneme, budeme vzpomínat a přát Ti, abys jednou s námi zase potkal.

Zdař Bůh!

Udělení záchranařských vyznamenání členům báňského záchranného sboru v obvodu působnosti HBZS Ostrava v roce 2023

Ve čtvrtek 30. listopadu, čtyři dny před svátkem svaté Barbory, byli v pietní místnosti záchranařské expozice Hornického muzea Lanek oceněni vybraní báňští záchranaři v obvodu působnosti HBZS Ostrava a HBZS Hodonín. Slavnostního aktu se zúčastnilo vedení ČBÚ v čele s předsedou ČBÚ, předseda OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, vedení státního podniku DIAMO, vedení akciové společnosti OKD, vedení HBZS Ostrava, vedení HBZS Hodonín, zástupci odborových organizací, další hosté a rodinní příslušníci vyznamenaných.

V souladu s opatřením č. 7/1997 předsedy Českého báňského úřadu, kterým se upravuje postup pro udělování resortní medaile „Záchranařský záslužný kříž“ a usnesením z jednání Štábu báňské záchranné služby České republiky v roce 2023 udělil předseda Českého báňského úřadu vyznamenání pro záchranaře v obvodu působnosti HBZS Ostrava:

Bronzový záchranařský kříž obdržel:

Vladimír Belan, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, záchranař od roku 1998. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

František Branda, DIAMO, s. p., o. z. TÚU, ZBZS Hamr, záchranař od roku 1999. Vyznamenán za dlouholetou aktivní a obětavou činnost v báňském záchranném sboru i při rizikových externích činnostech, příkladný výkon pohotovostní služby na ZBZS Hamr, přesné a vysoce odborné řízení záchranařských zásahů – zejména při práci ve výšce a nad volnou hloubkou.

Miroslav Čajdík, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, závod útlum – jih, záchranař od roku 2006. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Mgr. Martin Dvořák, HBZS Ostrava, středisko ZBZS Odolov, záchranař od roku 2013. Vyznamenán za aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příklad-

nou práci při výjezdech pohotovosti ZBZS Odolov, aktivní podíl při likvidaci a odstraňování následků důlních nehod a za rozvoj speciální odbornosti potápěč.

Dušan Gábor, ZBZS Dolu ČSM, záchranař od roku 1997. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru a za účast při zdolávání následků havarijních stavů v OKD, a. s., zejména za profesní přístup při záchranně lidských životů a odstraňování následků po důlním otřesu dne 12. 1. 2023 v porubu č. 401 206/1.

Stanislav Gabriel, HBZS Ostrava, záchranař od roku 2011, ve službě na HBZS od roku 2016. Vyznamenán za aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, záchranně lidských životů a zdraví postižených zaměstnanců celého OKR, aktivní podíl při likvidaci a odstraňování následků důlních nehod, zejména za profesní přístup při záchranně lidských životů a odstraňování následků po důlním otřesu dne 12. 1. 2023 v porubu č. 401 206/1 na Dole ČSM.

Jiří Hladík, DIAMO, s. p., o. z. ODRA, záchranař od roku 1991 do roku 2010. Vyznamenán za příkladné a iniciativní plnění úkolů při zajišťování bezpečnosti v dole a také na povrchu Ostravsko-karvinské aglomerace při zásazích souvisejících s ochranou obyvatel a majetku při nekontrolovaných výstupech meta-nu v oblastech s ukončenou hornickou činností.

Milan Jančo, DIAMO, s. p., o. z. ODRA, záchranař od roku 1989 do roku 2020. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Pavel Koruna, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, záchranař od roku 1997 do roku 2021. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Martin Mareš, ZBZS Dolu ČSM, záchranař od roku 2002. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru a za účast při zdolávání následků havarijních stavů v OKD, a. s., zejména za profesní přístup při záchranně lidských životů a odstraňování následků po důlním otřesu dne 12. 1. 2023 v porubu č. 401 206/1.

Jan Martynek, HBZS Ostrava, záchranař od roku 2007, ve službě na HBZS od roku 2014. Vyznamenán za aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, aktivní podíl při likvidaci a odstraňování následků důlních nehod.

František Pavlič, DIAMO, s. p., o. z. TÚU, ZBZS Hamr, záchranař od roku 1999. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost

v báňském záchranném sboru, příkladný výkon pohotovostní služby na ZBZS Hamr, přesné a vysoce odborné plnění vydaných příkazů při likvidaci následků povrchových nehod, zejména při haváriích s chemickými a ropnými látkami, aktivní podíl na řešení problematiky dýchací techniky, oživovacích přístrojů a ochranných obleků.

Petr Pawlus, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, záchranář od roku 1998. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Eduard Pietrasz, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, záchranář od roku 1991. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Jiří Pokorný, HBZS Ostrava, středisko ZBZS Odolov, záchranář od roku 1993. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru, účast na záchranářských akcích ve Východočeském uhelném revíru a rozvoj báňského záchranářství ve státním podniku DIAMO.

Vlastimil Potůček, DIAMO, s. p., o. z. GEAM ZBZS Dolní Rožínka, záchranář od roku 2001. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Milan Sabo, HBZS Ostrava, záchranář od roku 2013, ve službě na HBZS od roku 2014. 10 let pracuje v báňském záchranném sboru jako báňský záchranář, lezec, potápěč a zdravotník. Vyznamenán za aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, aktivní podíl při likvidaci a odstraňování následků důlních nehod.

Tomáš Sedláček, DIAMO, s. p., o. z. GEAM ZBZS Dolní Rožínka, záchranář od roku 2004. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Pavel Senčík, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, závod útlum – jih, záchranář od roku 2003. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Jan Szymon, ZBZS Dole ČSM, záchranář od roku 2009. Vyznamenán za aktivní činnost v báňském záchranném sboru a za účast při zdolávání následků havarijních stavů v OKR.

Stříbrný záchranářský kříž obdržel:

David Barchanský, HBZS Ostrava, záchranář od roku 2002, ve službě na HBZS od roku 2007. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou a obětavou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, záchraně lidských životů a zdraví postižených zaměstnanců, aktivní podíl na likvidaci a odstraňování následků důlních nehod.

Ing. Marek Michalčák, ZBZS Dolu ČSM, záchranář od roku 1994. Vyznamenán za dlouholetý aktivní přístup a činnost při rozvoji BZS na Dole ČSM, příkladné a iniciativní plnění úkolů, a to jak při práci na zajištění

bezpečnosti dolu, tak i na likvidaci a odstraňování důlních nehod.

Libor Niče, ZBZS Dolu ČSM, záchranář od roku 1995. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru a za účast při zdolávání následků havarijních stavů v OKD.

Petr Plocek, DIAMO, s. p., o. z. DARKOV, závod útlum – sever, záchranář od roku 1995. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru.

Radim Zuczek DiS, HBZS Ostrava, záchranář od roku 2005, ve službě na HBZS od roku 2009. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou a obětavou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, záchraně lidských životů a zdraví postižených zaměstnanců, aktivní podíl na likvidaci a odstraňování následků důlních nehod.

Zlatý záchranářský záslužný kříž obdržel:

Petr Hejna, HBZS Ostrava, záchranář od roku 1986 do roku 2014. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou a obětavou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, záchraně lidských životů a zdraví postižených zaměstnanců, aktivní podíl na likvidaci a odstraňování následků důlních nehod.

Jan Šulej, HBZS Ostrava, záchranář od roku 1995. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost v báňském záchranném sboru, příkladnou a obětavou práci při výjezdech pohotovosti HBZS Ostrava, záchranu lidských životů a zdraví postižených zaměstnanců, aktivní podíl na likvidaci a odstraňování následků důlních nehod a havárií a za vysoce aktivní reprezentaci HBZS.

Petr Szwanczar, ZBZS Dolu ČSM, záchranář od roku 1994. Vyznamenán za dlouholetou aktivní činnost, příkladné a iniciativní plnění úkolů, a to jak při práci na zajištění bezpečnosti dolu, tak i na likvidaci a odstraňování důlních nehod.

**Zpracoval: Jaroslav Provázek,
náměstek – hlavní inženýr**

Nový polský komunikační systém SWAR-2EX

Báňští záchranáři ve společnosti KGHM (polské hlubinné doly na těžbu rud mědi) používají nový bezdrátový komunikační systém v zásahu v podzemí. O problematice spojení při akcích v podzemí hlubinných dolů bylo již napsáno mnoho. Nelze ani srovnávat podmínky v dolech na těžbu rud a v hlubinných uhelných dolech. Zdá se, že polská firma Sybet International přišla s vhodným řešením právě pro kolegy z KGHM.

Jedná se v současnosti o nejmodernější bezdrátový komunikační systém, zcela odlišný od tradičních řešení, jako jsou např. quazi bezdrátové systémy s nataženou anténou (u nás používaný systém SEFAR).

Bezdrátový komunikační systém báňských záchranářů zajišťuje komunikaci v důlním prostředí při zásahu. Velitel základny a jednotlivé čtyři záchranáři komunikují prostřednictvím rádiové sítě. Komunikace mezi velitelem záchranných sborů na povrchu a důlní základnou probíhá po drátě přes komutovanou (klasickou) telekomunikační linku. Jasná a nepřerušovaná hlasová a datová komunikace zvyšuje bezpochybně bezpečnost standardy a pomáhá při řízení zásahů v podzemí. Jako nesporná výhoda se jeví především rychlost nasazení.

Kompletní souprava SWAR-2EX

Celá souprava se skládá z následujících prvků:

1. Základnová stanice – slouží ke komunikaci s velitelem záchranných sborů na povrchu a ke komunikaci se záchrannými četami prostřednictvím bezdrátové dočasné infrastruktury vytvořené bateriovými rádiovými uzly, umožňuje sledování provozu a polohy všech komponent systému, poskytuje také sledování jednotlivých radiostanic a mnoho alarmových funkcí. Základnová stanice je jiskrově bezpečné transceiverové zařízení, které zajišťuje komunikaci v důlních dílech při záchranných akcích. Stanice umožňuje veliteli základny (dále jen VDZ) v dole komunikovat po drátě s vedením zásahu na povrchu. Ve spolupráci s radiostanicí MPHONE umožňuje veliteli základny v dole bezdrátově komunikovat se zasahujícími četami. Jako uzel rádiové sítě zajišťuje přenos dat a komunikaci během akce. Základnová stanice také umož-

ňuje sledovat provoz jednotlivých prvků systému. Stanice může fungovat na vestavěnou sekundární baterii, nebo může být napájena externě. Podzemní komunikace pomocí radiostanic mPhone může být současně slyšena na důlní základně i na povrchu (přepínač LISTENING/SILENCE).

Hlavní rysy základnové stanice:

- Konstrukce odolná proti výbuchu
- 16 hodin zálohování baterie, dalších 16 hodin z externí bateriové jednotky
- Konektivita s vedením zásahu na povrchu (pomocí běžné linky k PBX s funkcí vytáčení)
- Komunikace v zásahu s použitím radiostanic mPhone přes bezdrátovou síťovou rádiovou infrastrukturu
- Základnová stanice je v provedení jiskrově bezpečné – zařízení vyhovuje omezením ATEX a MASC a lze jej používat v prostředí s nebezpečím výbuchu, popř. v běžné verzi

2. Bateriový rádiový uzel (BatNode) – slouží k vytvoření dočasné infrastruktury bezdrátové sítě. **BatNode** je přenosný rádiový transceiver, který funguje jako uzel baterie rádiové sítě v důlních dílech. Nevyžaduje žádnou proceduru nastavení. Postupně při postupu čtyři se umísťuje v důlním díle přibližně každých 50 m (50 kroků). Pokud je plně nabitý, funguje nepřetržitě po dobu 5 dnů. Celkem může být nasazeno až 64 těchto uzlů. Hlavní funkcí BatNode je poskytovat síťový přenos hlasu a dat během zásahu v podzemí. Četa v zásahu v případě potřeby rozmístí další uzly a vytvoří vysoce spolehlivou rádiovou síť. Uzel je připraven k provozu za 10 sekund po zapnutí. Síť nepřestane fungovat v případě aktivace/deaktivace jakéhokoli uzlu. Plně nabitá vestavěná baterie dokáže napájet zařízení po dobu 5 dnů. Úroveň nabití všech aktivních uzlů je neustále monitorována základnovou stanicí (volitelně). Váha jednoho uzlu je 500g (1lbs), lehký design pro snadnou přepravu, vzdálenost jednotlivých uzlů je cca 50m. Uzel je v provedení jiskrově bezpečném (ATEX, IECEx), stupeň krytí IP67. Má vestavěný bateriový modul s nabíječkou, životnost baterie 2000 cyklů. Provoz je indikován blikající LED. Uzel je v provedení jiskrově bezpečné – zařízení vyhovuje omezením ATEX a MASC a lze jej používat v prostředí s nebezpečím výbuchu, popř. v běžné verzi. Tento uzel se vyrábí i ve zmenšené verzi s označením **MiniMode** s váhou 250 g a výdrží baterie 2–3 dny.

3. Radiostanice (MPHONE) – slouží k audio komunikaci se základnou, nebo s dalšími záchranáři vybavenými radiostanicí, pokud jsou v dosahu některého z bateriových rádiových uzlů, komunikační provoz (tzv. volací znaky apod.) lze upravit dle konkrétních potřeb a právních požadavků, radiotelefon zajišťuje mnoho dalších funkcí. **MPHONE** je radiostanice

využívající proprietární rádiovou síť nebo běžnou WiFi. Poskytuje bezdrátovou hlasovou komunikaci v podzemí. MPHONÉ je vybaven přehledným LCD displejem, šestnáctiklávesovou klávesnicí, reproduktorem a snadno ovladatelným PTT tlačítkem na boku zařízení. K radiostanici je možné připojit hrdelní mikrofon (laryngofon) pro umožnění komunikace v podmínkách vysoké úrovně hluku na pozadí. Radiostanice pracuje jako dvoupásmová (868MHz/2,-4GHz, WiFi). Konstrukce je odolná proti výbuchu, je vybavena snímačem pohybu a polohy, umožňuje rovněž funkci „přenosné vzdálené sirény“. Životnost baterie je 2000 cyklů. V případě ztráty vědomí uživatele může být pohřešovaná osoba lokalizována pomocí MPHONÉ (který využívá vysokofrekvenční rádiové vlny). Pomocí funkce hlavního menu může uživatel spustit aplikaci, která bude vyhledávat další MPHONÉ, včetně síly přijímaného signálu, což může být použito pro hrubou aproximaci vzdálenosti mezi zařízeními. S.O.S. tlačítko na MPHONÉ může být použito v nouzových situacích k vyslání poplachu. Po stisknutí tlačítka S.O.S. MPHONÉ upozorní základnovou stanici o potenciálním nebezpečí. Radiostanice může být vybavena automatickým alarmem, kdy v případě ztráty vědomí uživatele spustí audiovizuální alarm. Funkci alarmu lze zcela deaktivovat nebo si uživatel může vybrat konkrétní polohu, ve které může být radiostanice bezpečně odložena a nespustí alarm. Alarm lze také spustit na dálku, pokud je telefon dostupný přes síť. MPHONÉ je k dispozici v provedení jiskrově bezpečném – zařízení vyhovu-

je omezením ATEX a MASC a lze jej používat v prostředí s nebezpečím výbuchu, popř. v běžné verzi.

Pověšení prvního uzlu od základny

Radiostanice MPHONÉ

Zdroj: Text a foto: [online]. [cit. 2023 – 10 -7, webové stránky, Poslední editace 2023, URL: <http://sybet.eu/swar-2ex/>

Volně přeložil a upravil:
Jaroslav Provázek, hlavní inženýr HBZS

Důlní neštěstí na Dole Kostenko v Kazachstánu

V noci z pátku na sobotu dne 28. října 2023 došlo v 2:33 hodin na uhelném Dole Kostenkov Kazachstánu k výbuchu metanu, který si vyžádal 46 obětí.

Důl Kostenko se nachází ve městě Karaganda v Kazachstánu. Byl založen 18. května 1934, ale do provozu byl uveden 8.května 1942 jako nedokončený důl. Je největším uhelným těžařským podnikem uhelného oddělení společnosti Arcelor Mittal Temirtau a.s.

Důlní práce jsou prováděny v hloubce více jak 840 metrů, délka důlních chodeb dosahuje cca 100 km. Všechny dobývací uhelné sloje jsou velmi nebezpečné, z důvodu velké výbušnosti uhelného prachu.

Dne 28. října došlo v důlních dílech na Dole Kostenko k požáru a následnému výbuchu metanu. V době neštěstí se v důlních prostorech nacházelo 252 osob z toho 46 horníků utrpělo smrtelné zranění následkem výbuchu metanu a uhelného prachu.

Jako největší nehoda v uhelné pánvi Karaganda se považuje výbuch metanu dne 20. září 2006 na Dole Lenin (Šachtinsk), který měl na svědomí životy 41 horníků.

Zdař bůh. Čest jejich památce.

Šulej Jan, specialista VVaT, o.z. HBZS Ostrava
Fotografie: REUTERS/Stringer (volně přeloženo)

Záchranářské práce na Dole KWK Pniówek byly ukončeny

Dne 20.4.2022 minulého roku došlo v čase 00:12 hodin na Dole KWK Pniówek k výbuchu metanu v porubu N-6. Výbuch si tehdy vyžádal celkem 9 obětí, z kterých byli tři báňští záchranáři. Dále výbuch zranil 7 osob těžce, 30 lehce a 7 zůstalo nezvěstných v dole. Mezi nezvěstnými se nacházelo 5 profesionálních báňských záchranářů.

Na místo mimořádné události Dolu KWK Pniówek se tehdy okamžitě sjeli báňští záchranáři z KWK Pniówek, OSRG Wodzislaw Slaski a z CSRG Bytom. Bohužel během těchto prvotních záchranných prací došlo opět ke dvěma výbuchům metanu, které na místě smrtelně zranily 3 zasahující báňské záchranáře (ti se nacházejí v součtu 9 obětí výbuchu), další dva záchranáři utrpěli těžké zranění a 5 báňských záchranářů utrpělo lehké poranění.

Vzhledem k možnosti opětovných výbuchů a těž-

kým klimatickým podmínkám při záchranářských pracích přistoupilo vedení dolu k prostorovému uzavření ohrožené oblasti výbuchuvzdornými hrázemi s následnou inertizací N₂ (dusíku).

Dne 2.5.2022 v 7:43 hodin byl ukončen na Dole Pniówek „havarijní stav“. Ohrožená oblast byla uzavřena v širším okruhu výbuchuvzdornými hrázemi, za kterými zůstalo sedm nezvěstných postižených.

Téměř po roce, dne 4. 2. 2023, byly na Dole Pniówek obnovené záchranářské práce, jejímž cílem bylo dostat se k sedmi pohřešovaným (jejichž poloha byla přibližně známá) a transportovat je na povrch. Záchranářské práce probíhaly ve dvou etapách. V první etapě došlo k zúžení prostorového uzavření ohrožené oblasti porubu N-6. V druhé etapě bylo nutné vy-

350 m dlouhou paralelní chodbu umožňující se

dostat do porubu a nalézt pohřešované osoby. Po vyražení chodby, které trvalo více jak půl roku, bylo nalezeno šest ze sedmi pohřešovaných, kteří byli transportováni na povrch. V hledání pohřešovaných pomáhal báňským záchranářům v dole „záchranářský pes“ z GOPR (Sudetické horské záchranné stanice), který označoval místa, kde by se mohli postižení nacházet. Posledního pohřešovaného horníka se stále záchranářům nepodařilo najít. S každým průzkumem se klimatické podmínky stále zhoršovaly a z důvodu bezpečnosti se vedení dolu dne 13.9.2023 opět rozhodlo pozastavit záchrannou akci.

Po měsíci se báňští záchranáři znovu vrátili do porubu N-6 a dne 21.10.2023 v blízkosti dobývacího kombajnu byl nalezen poslední ze sedmi pohřešovaných, pracovník rubání, který byl vyproštěn, dopraven na povrch dolu a následně převezen na Klinikou soudního lékařství v Katovicích.

Důlní neštěstí na Dole KWK Pniówek si vzalo 16 lidských obětí mezi horníky a báňskými záchranáři.

Tyto oběti tak „odešli na věčnou šichtu“, čest jejich památce.

Zdař bůh.

**Šulej Jan, specialista VVaT,
o. z. HBZS (volně přeloženo)
Fotografie: JSW/Dawid Lach**

⇒⇒⇒⇒⇒ Jednání Štábu BZS ⇐⇐⇐⇐⇐

Jednání v Heřmanicích v Podještědí, které se uskutečnilo ve dnech 5.–6. října 2023, zahájil a řídil předseda Štábu Ing. Pošta. Úkol z minulého jednání, zajistit výrobu nových ZZK, byl splněn. V roce 2023 bylo vyrobeno 30 zlatých, 60 stříbrných a 120 bronzových. V s. p. DIAMO je nově k dispozici celkem 45 zlatých, 79 stříbrných a 129 bronzových ZZK.

V úvodu ředitel s. p. DIAMO, Ing. Kašpar, informoval o hlavních činnostech podniku. Připojením s. p. PKÚ se prakticky rozšířila působnost podniku na území celé ČR. Hlavním úkolem je zahlazování následků hornické činnosti. V roce 2024 se předpokládá, v důsledku snížení financí, změna rozsahu činností a organizační změny. Pro povrchový důl ČSA se zpracovává nový plán sanace a rekultivace. Na Ostravsku pokračuje likvidace lagun, sanace a rekultivace odvalu Heřmanice

a sanace areálů dolů s ukončenou těžbou v souladu s požadavky MSK. Prioritou je likvidace podzemí. Pokračuje geologický průzkum na ložisku Zlaté Hory. Úvahy o případné těžbě jsou otázkou ekonomické rentability.

Ing. Kasper představil nově jmenovaného hlavního mechanika HBZS Ostrava Ing. Petra Zielinského.

V další části jednání provedli ředitelé HBZS a vedoucí ZBZS rozbor mimořádných událostí a informovali o komerčních činnostech.

V diskuzi byla řešena otázka poskytování báňské záchranné služby soukromým firmám prostřednictvím státní HBZS.

Ing. Folwarczny, MBA, prezentoval přehlednou tabulku platných koncentrací škodlivin v důlním ovzduší.

p l y n		koncentrace platné od 22.8.2023		koncentrace platné do 21.8.2023
oxid uhelnatý	CO	19 ppm	0,0019%	0,0025%
oxid uhličitý	CO ₂	4923 ppm	0,4923%	0,4923%
oxidy dusíku (nitrozní plyny)				
oxid dusičitý	NO ₂	0,5 ppm	0,00005%	0,0001%
oxid dusnatý	NO	2 ppm	0,0002%	0,0008%
oxid dusný	N ₂ O	98,4 ppm	0,00984%	0,00984%
sirovodík	H ₂ S	4,9 ppm	0,00049%	0,00049%

Česká Energie a.s. HBZS Ostrava zpracovala novou koncepci BZS s výhledem do roku 2026, která je schválena ředitelem s. p. DIAMO, Ing. Kašparem, a je předložena na ČBÚ ke schválení.

Co se týká kontroly podzemních objektů, tak stále ještě vážně zadávání souřadnic vstupů. Vedoucí příslušných ZBZS zmínili, že problém je daný zejména u stanic metra, kde je několik vstupů v blízkosti, nebo u kanalizace v Brně, kde jsou vstupy co 50 m, nebo u podzemních objektů v Jihlavě.

Podle nařízení vlády č. 361/2007 Sb., v platném znění, se bude muset od 11. srpna 2027 u strojů v podzemí měřit v emisích výfukových plynů ze vznětových motorů elementární uhlík, protože skončí výjimka pro hlubinnou těžbu a ražení tunelů.

Přístroje na měření rajskeho plynu (oxid dusný N₂O) se nacházejí na HBZS Ostrava, ZBZS Dolní Rožinka a HBZS Most.

Dále Ing. Folwarczny, MBA, přednesl obsáhlou analýzu ustanovení § 8b zákona č. 61/1988 Sb., týkajícího se akreditace laboratoří určených k rozboru vzorků důlního ovzduší a důlních plynů, přehled současného stavu akreditací na HBZS a navrhnul možné cesty sladění reálného stavu s legislativou.

V rámci diskuse na téma platných obvodů působnosti báňské záchranné služby jednotlivých HBZS informovali ředitelé o stavech záchrannářů a o vývoji v budoucnosti. Od 1. 1. 2024 bude zřizovatelem HBZS Most společnost Vršanská uhelná ze skupiny SEV.EN

Při projednání návrhů na udělení záchrannářských záslužných křížů předložili ředitelé HBZS celkem 42 návrhů. 3 na zlatý, 7 na stříbrný a 32 na bronzový ZZK. Členové štábu jednomyslně doporučili předsedovi ČBÚ předložené návrhy k udělení.

Na závěr jednání byla prezentována informace o novém dýchacím přístroji firmy Dräger BG ProAir, který je na trhu od května 2022. Podle sdělení firmy bude dodávka náhradních dílů pro BG 4 zajištěna do roku 2030.

Další informace k přístroji:

<https://www.youtube.com/watch?v=Cnlne2p2qjs>

<https://www.youtube.com/watch?v=f0rKcHEISPI>

<https://www.youtube.com/watch?v=sIQ3w7BNisg>

V pátek se uskutečnila exkurze na nově vybudovanou ZBZS Hamr v areálu ve Stráži pod Ralskem.

Organizací příštího jednání Štábu se pověřuje ZBZS Odolov.

Text a foto: Václav Smička

ZÁCHRANÁŘ * čtvrtletník pro báňské záchrannáře a vedoucí techniky důlních závodů * vydává DIAMO, státní podnik, odštěpný závod HBZS * redakční radu řídí J. Kasper, členové S. Tošenovský, P. Zielinski, J. Provázek, L. Hübner, J. Šulej * redakce a administrace HBZS, Lihovarská 10, 716 00 Ostrava-Radvanice *

* Tisk: MORAVAPRESS, s.r.o., Cihelní 3356/72, 702 00 Ostrava-Přívov * Toto číslo vyšlo v lednu 2024 *

* Reg. zn.: MK ČR E 12766 * BEZPLATNĚ